

Balogh Sándor

Elhunyt 2023 Dec. 02

Nem gyászbeszéd, az a pap dolga. Ez egy tisztelet és köszönet nyilvánítás mindazok a mozgássérült emberek képviselőjében akinek a Balogh Sándor művétagokat készített. Ha mind eljöttünk volna azt hiszem megszegtük volna a gyülekezési törvényt.

Kedves hozzátartozók, családtagok, barátok, ismerősök és életüket befolyásolt mozgássérültek.

Szomorú esemény hozott most minket össze, a mai napon elbúcsúzunk Balogh Sándortól, a Sanyitól.

Elbúcsúzunk mert fizikailag nincs már közöttünk, de szívünkbe, elménkben, emlékeinkben tovább él. Biztosak lehettek

abban hogy most a túlvilágról azt üzeni ,ne szomorkodjatok, én már jó helyen vagyok. Nyugodtság

biztonság és boldogság vesz körül. Megérkeztem, nem vagyok egyedül, a paradicsomban vagyok

mert egész életemet mások megsegítésére szántam. Mások is vannak itt akik ugyanezt tették.

Boldog életet éltem, megteremtettem a családomnak az anyagi biztonságot, vezetőként dolgoztam és útmutatást adtam mert Isten és a természet megajándékozott ezzel a képességgel és megkaptam a lehetőséget hogy ez tegyem. Nem volt könnyű.... felelősségteljesen, helyesen dönteni nem mindig könnyű, de azt gondolom sikerült. Azt gondolom mindenki ezt teszi minden nap, kisebb nagyobb döntéseket hoz... Nem egyedül csináltam, együtt csináltuk kollégáimmal, barátaimmal és a családommal. A családom nélkülözött mikor túlóráztam, szakmailag képeztem magam. Az elismerések kint voltak / vannak a falon ,de a papírok mögött sok áldozat van, részemről és a családom részéről is.

Büszkék lehettek rám, és tudom, azok vagytok. Nem voltam tökéletes, ki az ? Biztos sokat hibáztam... de kérlek bocsátsátok meg érte. Én is csak ember vagyok..... voltam, de a múltat nem tudom megváltoztatni akár mennyire szeretném .

Kérlek benneteket hogy a jóra emlékezzetek.

Sok mindent elértem mert erőt adtatok. A sikereknek együtt örültünk, a kudarcokon átsegítettetek,

támogattatok hogy tovább tudjak lépni.

Most is tovább folytatom azt amit a végtelen időhöz viszonyítva, rövid földi életemben csináltam. De

most már rajtatok keresztül. Amit elkezdtem olyan emberek viszik tovább akik méltóak hozzá.

Továbbra is örködöm és segítek nektek, de most már a szívetek és elméteken és emlékeiteken keresztül.

Ne szomorkodjatok....,nem mentem el...., itt vagyok továbbra is veletek csak máshogy.

Örüljete mert jó helyen vagyok, ne legyetek önzők, nekem már szenvedés volt a fizikailag

megöregedett testemben lenni. Az elmém és a szelemem fiatalságát és energiáját a testem nem

tudta tovább kiszolgálni. Ez az élet rendje, megszületünk, csinálunk valamit a földön majd elmegyünk.

Vissza megyünk ahonnan jöttünk. Porból lettünk, porrá leszünk. Várlak titeket, megint együtt

leszünk.... Mikor ti is készültök hozzám jönni ne szomorkodjatok hogy ott hagyjátok a földi életet.

Csak vissza költöztök, és megint együtt leszünk. Nektek még feladatotok van, ne pazaroljátok el a

hátralévő időt. Én már befejeztem. Vegyétek példának amit és ahogyan csináltam, ahogy éltem. Nem

bántam meg, büszke vagyok rá és legyetek ti is azok.

Az életemet mások életének a megsegítésére áldoztam. Sok ezer embernek közvetlenül segítettem

mikor a legnagyobb szükségük volt rá. Remény vesztett emberek, akiknek az élet nagyon nagy akadályt és nehézséget gördített az útjukba. Sokan kérdezték, mondták miért büntet engem az élet vagy Isten..... Nem,..... nem tudták hogy ez nem büntetés, ez csak egy kihívás, akadály amit le kell győzni. Én a szakmámmal segítettem nekik.

Mozgáskorlátozott műszerész voltam. Amit az emberek elvesztettek igyekeztem a lehetőségekhez mérten pótolni. Nem,.. nem az eredetit, erre a mai tudomány még nem képes, de fejlődünk, haladunk, kísérletezünk.

Művégtagokat készítettem, lábakat, kezeket. Ez egy nagyon nehéz szakma, borzasztóan nehéz érzelmi visszafogottság szükséges hogy képes legyek objektíven szemlélni a sok emberi tragédiát és annak következményeit. De ez csak a külső, ti tudjátok, munka után levettem ezt a köpenyt, mint az orvosok akik a fehér köntösüket a vállfára teszik és otthon megint érző ember próbáltam lenni.

Nem magam miatt,nekem magabiztosságot és reményt kellett hogy képviseljek

hogy a sok betegnek vissza adjam a reményt és a lehetőséget hogy tovább folytassák a megrekedt életüket,.....

felnőtteknek, időseknek, gyerekeknek. Amikor ez sikerült, az erőt adott... Erőt adott hogy tovább

tudjam folytatni. Szívből csináltam, mert ezt csak abból lehet jól csinálni. Ezt mutattam meg a

kollégáimnak, Ők is szívből csinálják és kérlek titeket hogy az új kollégáknak is ezt tanítsátok.

Csak akkor fogtok tudni másnak segíteni.

A cégek, partnerek, ismerősök, barátok is hasonlóan jó emberek és azonos a céljuk.

Ez egy nagy szakmai család. Az OttoBock az egyik legfontosabb és legrégebbi, évtizedes partnerünk.

Ők gyártanak helyettesítő bokákat térdízületeket és egyéb segédeszközöket. Én illetve mi műszerészek pedig az illesztésüket, tokokat. Egy eszköz csak akkor segít ha jól

illeszkedik jó tokot csinálnak hozzá --- csak jó illesztéssel tudja helyettesíteni az eredetit. Nagyon nehéz dolog ez, és nem mindig sikerül 100% -osan, de igyekszünk, törekszünk hogy minél közelebb kerüljünk hozzá.

E nélkül /én Otto/ a szakma és az Otto Bock eszközei nélkül nem lennék most itt. Ez itt nem céges reklám, ez tény és hála és nem szponzorált a beszéd.

Ez elismerés a cégnek, mert az első mű lábakat /ízületeket Otto Bock gyártotta és a Sanyi és kollégái illesztette rám.

Ez egy összetett folyamat, amiben a résztvevők mind 100%-osan elhivatottak kell hogy legyenek,

a beteget beleértve. Főleg a mozgássérültet.

Sanyi Elhivatottságának bizonyítéka hogy mikor nyugdíjba ment nem bírta abba hagyni, visszament

dolgozni, mert hiányzott neki..... hiányzott a munkája a kollégái a tevékenysége és az öröm amit a beteg szemében látott mikor az új élete első lépését tette meg, mikor hosszú kerekesszékes székben töltött időszak után, feláll és újból embernek érzi magát.

Ottó vagyok, mozgássérült dupla amputált. Egy vonat balesetben 18évesen vesztettem el mindkét

lábam. Sanyi nélkül nem állnék most itt, nem lennék az aki vagyok, és nem tartanék ott ahol tartok. Nem lenne a mostani gyönyörű szép feleségem, és nem lenne két gyerekem.

Én tudom....., tudom miről beszélek, mert Tapasztalatból beszélek.

Soha nem felejttem el mikor legelőször a Sanyi és a csapata, kollegai szakmai vitát folytattak hogy jó mű lábát készítsenek nekem. Akkor

már tudtam, a lábaim jók lesznek, ezek az emberek a saját eltérő tapasztalatikat most hozzák közös nevezőre az érdekembe mert nagyon nehéz eset vagyok a rövid csonkok miatt.

Sanyi és csapata EMBEREK,..... nagy betűvel,jó emberek....., elhivatott emberek. Első lábam készülési ideje alatt --Nyugodt voltam mert, magabiztosságot sugároztak, tudtam, éreztem hogy van remény hogy éljek. Balesetem után öngyilkos akartam lenni mert nem tudtam, féltem és bizonytalan voltam hogyan tudok majd így élni tovább, hogyan tudok bármit is megtenni segítség nélkül. Az életemet köszönhetem neki-nekik és most meg is köszönöm!

Számotokra ismeretlen személy vagyok, ez természetes, egy mozgássérült beteg vagyok múltbakkal.

Ha minden betege akinek így segített itt lenne..... nem férnénk el ebbe a helyiségbe. És azoknak a gyerekei, családtagjai, hozzátartozói, barátai itt lennének hogy tiszteletüket tegyék a Sanyinak akkor biztosra vehetitek hogy nem férnek el .Én most ezeket az embereket, azokat a sok ezer embert képviselem.

KÖSZÖNJÜK! KÖSZÖNJÜK NEKED SANYI! KÖSZÖNJÜK HOGY VOLTÁL nekünk, köszönjük hogy

megismerhattunk és JÓ EMBER voltál. ÉN SZEMÉLYESEN külön köszönöm hogy ezt a szakmát

választottad és elvállaltad hogy múltbat készítesz nekem.

Köszönöm hogy vissza adtad az életemet. Köszönöm hogy láthattam azt az érzést a szemedben mikor elkészült a végleges láb és a teszt folyósón az Országos Rehabilitációs Intézetben, az ortopédműhelyben, 1989-ben, a folyosó végén be ültél egy kerekesszékre, leültél, kértél egy kávét és azt mondtad. „Na Otto menj, hadd lássam.” Akkor láttam a szemedben, láttam az örömet, a jutalmat, a segítség örömet, a büszkeséget hogy, na..... ez is sikerült. Ezt láttam/éreztem. Olyan nyilvánvaló volt és annyira egyértelmű a viselkedése, hogy a fejembe hallottam, éreztem mit gondol.

Én a munkájuk eredménye vagyok, ÉS HÁLÁS VAGYOK NEKIK. MINDENKINEK aki azon dolgozott illetve dolgozik hogy nekem , nekünk, mozgássérültnek jó legyen. Kiemelten fontosnak tartom megemlíteni a sport és mozgásterápia fontosságát, amit elsősorban

Dr Lacko Magyar Györgynek köszönhetek hogy felhívta a figyelmemet ennek fontosságára és segített hogy a többiek munkája ne vesszen kárba. Hiszen tudjuk ahogy nő a pocak úgy csökken a mozgásterünk és a protézis készítése újra kezdhető a méretek változása miatt. Az Országos Rehabilitációs Intézet, ma már ég és föld a munka körülmények és lehetőségek terén ,köszönhetően az állami támogatásoknak és befektetéseknek-----ez nem fizetett politikai hirdetés . Miután kész lett a lábam, 7 évig nem látott a Sanyi. Nem kellett javítani, igazítani a mülábat, jól megcsinálta, jó volt a termék és a kivitelezés. Be tartottam a gyógytornászok, orvosok, műszerészek tanácsát, hogy ne változzon a súlyom. Ezáltal bírtam a strapát. Tudtam tovább dolgozni, tudtam Iskolába, egyetemekre JÁRNI.

Köszönöm Sanyi, köszönöm hogy tovább folytathattam az életem. Köszönöm az életem. És a többi

mozgássérült köszöni az életét! a szüleim és a szüleik köszönik a SANYI-nak az életüket mert ez a

nap a SANYRÓL szól. És gyerekeim a feleségem is, a többi mozgássérült gyereki is házastársa / élettársa.... köszönjük.

Én tudom, tapasztalatból beszélek, velem megtörtént, átéltem és éreztem.

Hiteles vagyok és élő példa, hogy a Sanyinak az élete nem volt hiába való.

Legyenek büszkék rá hogy ismerték! Legyenek büszkék mert nem volt értelmetlen az élete.

Nekem példamutató volt, én is ezt akarom csinálni és csinálom és fogom is csinálni és tovább adni a gyerekeimnek..

Segíteni másoknak..... mint a SANYI....., és a többiek... SZIVEL ÉS LÉLEKKEL.

Köszönjük neked Sanyi, IGÉREM/ígérjük hogy folytatjuk amit tanítottál. Nem volt hiába való az

áldozatokkal teli életed. Példás életet éltél, sok emberi életet és sorsot befolyásoltál jó irányba, reményt adtál, esélyt adtál egy új élethez.

**Szomorú nap a mai, a Sanyi már eltávozott az élők sorából. De
higgyétek el. A SANYI ÉL!**

**És tovább dolgozik, tovább irányít, beszél hozzátok, csak figyelmetek
kell!**

Köszönöm a lehetőséget hogy itt lehettem és elmondhattam mindezt.

Szívünkben örökké éljen.

Köszönöm a figyelmet.

**Erika Szilagyi <calunnia@gmail.com>
09:16 (4 hours ago)
to Otto**

----- Forwarded message -----

**From: Erika Szilagyi <calunnia@gmail.com>
Date: Sat, 3 Feb 2024 at 07:32
Subject: temetesi beszéd
To: András Stolczenberger <andrasss@gmail.com>**

Balogh Sándor

Elhunyt 2023 Dec. 02

**Nem gyászbeszéd, az a pap dolga. Ez egy tisztelet és köszönet
nyilvánítás mindazok a mozgássérült emberek képviselőjében akinek
a Balogh Sándor művégtagokat készített. Ha mind eljöttünk volna
azt hiszem megszegtük volna a gyülekezési törvényt.**

**Kedves hozzátartozók, családtagok, barátok, ismerősök és életüket
befolyásolt mozgássérültek.**

**Szomorú esemény hozott most minket össze, a mai napon
elbúcsúzunk Balogh Sándortól, a Sanyitól.**

Elbúcsúzunk mert fizikailag nincs már közöttünk, de szívünkbe, elménkben, emlékeinkben tovább él. Biztosak lehettek

abban hogy most a túlvilágról azt üzeni ,ne szomorkodjatok, én már jó helyen vagyok. Nyugodtság

biztonság és boldogság vesz körül. Megérkeztem, nem vagyok egyedül, a paradicsomban vagyok

mert egész életemet mások megsegítésére szántam. Mások is vannak itt akik ugyanezt tették.

Boldog életet éltem, megteremtettem a családomnak az anyagi biztonságot, vezetőként dolgoztam és útmutatást adtam mert Isten és a természet megajándékozott ezzel a képességgel és megkaptam a lehetőséget hogy ez tegyem. Nem volt könnyű.... felelősségteljesen, helyesen dönteni nem mindig könnyű, de azt gondolom sikerült. Azt gondolom mindenki ezt teszi minden nap, kisebb nagyobb döntéseket hoz... Nem egyedül csináltam, együtt csináltuk kollégáimmal, barátaimmal és a családommal. A családom nélkülözött mikor túlóráztam, szakmailag képeztem magam. Az elismerések kint voltak / vannak a falon ,de a papírok mögött sok áldozat van, részemről és a családom részéről is.

Büszkék lehettek rám, és tudom, azok vagytok. Nem voltam tökéletes, ki az ? Biztos sokat hibáztam... de kérlek bocsátsátok meg érte. Én is csak ember vagyok..... voltam, de a múltat nem tudom megváltoztatni akár mennyire szeretném .

Kérlek benneteket hogy a jóra emlékezzetek.

Sok mindent elértem mert erőt adtatok. A sikereknek együtt örültünk, a kudarcokon átsegítettetek,

támogattatok hogy tovább tudjak lépni.

Most is tovább folytatom azt amit a végtelen időhöz viszonyítva, rövid földi életemben csináltam. De

most már rajtatok keresztül. Amit elkezdtem olyan emberek viszik tovább akik méltóak hozzá.

Továbbra is örködöm és segítek nektek, de most már a szívetek és elméteken és emlékeiteken keresztül.

Ne szomorkodjatok....,nem mentem el...., itt vagyok továbbra is veletek csak máshogy.

ÖrüljeteK mert jó helyen vagyok, ne legyetek önzők, nekem már szenvedés volt a fizikailag

megöregedett testemben lenni. Az elmém és a szelemem fiatalságát és energiáját a testem nem

tudta tovább kiszolgálni. Ez az élet rendje, megszületünk, csinálunk valamit a földön majd elmegyünk.

Vissza megyünk ahonnan jöttünk. Porból lettünk, porrá leszünk. Várlak titeket, megint együtt

leszünk.... Mikor ti is készültök hozzám jönni ne szomorkodjatok hogy ott hagyjátok a földi életet.

Csak vissza költöztök, és megint együtt leszünk. Nektek még feladatotok van, ne pazaroljátok el a

hátralévő időt. Én már befejeztem. Vegyétek példának amit és ahogyan csináltam, ahogy éltem. Nem

bántam meg, büszke vagyok rá és legyetek ti is azok.

Az életemet mások életének a megsegítésére áldoztam. Sok ezer embernek közvetlenül segítettem

mikor a legnagyobb szükségük volt rá. Remény vesztett emberek, akiknek az élet nagyon nagy akadályt és nehézséget gördített az útjukba. Sokan kérdezték, mondták miért büntet engem az élet vagy Isten..... Nem,..... nem tudták hogy ez nem büntetés, ez csak egy kihívás, akadály amit le kell győzni. Én a szakmámmal segítetttem nekik.

Mozgáskorlátozott műszerész voltam. Amit az emberek elvesztettek igyekeztem a lehetőségekhez mérten pótolni. Nem,.. nem az eredetit, erre a mai tudomány még nem képes, de fejlődünk, haladunk, kísérletezünk.

Művégtagokat készítettem, lábakat, kezeket. Ez egy nagyon nehéz szakma, borzasztóan nehéz érzelmi visszafogottság szükséges hogy képes legyek objektíven szemlélni a sok emberi tragédiát és annak következményeit. De ez csak a külső, ti tudjátok, munka után levettem ezt a köpenyt, mint az orvosok akik a fehér köntösüket a vállfára teszik és otthon megint érző ember próbáltam lenni.

Nem magam miatt,nekem magabiztosságot és reményt kellett hogy képviseljek

hogy a sok betegnek vissza adjam a reményt és a lehetőséget hogy tovább folytassák a megrekedt életüket,.....

felnőtteknek, időseknek, gyerekeknek. Amikor ez sikerült, az erőt adott... Erőt adott hogy tovább

tudjam folytatni. Szívből csináltam, mert ezt csak abból lehet jól csinálni. Ezt mutattam meg a

kollégáimnak, Ők is szívből csinálják és kérlek titeket hogy az új kollégáknak is ezt tanítsátok.

Csak akkor fogtok tudni másnak segíteni.

A cégek, partnerek, ismerősök, barátok is hasonlóan jó emberek és azonos a céljuk.

Ez egy nagy szakmai család. Az OttoBock az egyik legfontosabb és legrégebbi, évtizedes partnerünk.

Ők gyártanak helyettesítő bokákat térdízületeket és egyéb segédeszközöket. Én illetve mi műszerészek pedig az illesztésüket, tokokat. Egy eszköz csak akkor segít ha jól

illeszkedik jó tokot csinálnak hozzá --- csak jó illesztéssel tudja helyettesíteni az eredetit. Nagyon nehéz dolog ez, és nem mindig sikerül 100% -osan, de igyekszünk, törekszünk hogy minél közelebb kerüljünk hozzá.

E nélkül /én Otto/ a szakma és az Otto Bock eszközei nélkül nem lennék most itt. Ez itt nem céges reklám, ez tény és hála és nem szponzorált a beszéd.

Ez elismerés a cégnek, mert az első műlábakat /ízületeket Otto Bock gyártotta és a Sanyi és kollégái illesztette rám.

Ez egy összetett folyamat, amiben a résztvevők mind 100%-osan elhivatottak kell hogy legyenek,

a beteget beleértve. Főleg a mozgássérültet.

Sanyi Elhivatottságának bizonyítéka hogy mikor nyugdíjba ment nem bírta abba hagyni, visszament

dolgozni, mert hiányzott neki..... hiányzott a munkája a kollégái a tevékenysége és az öröm amit a beteg szemében látott mikor az új élete első lépését tette meg, mikor hosszú kerekesszékes székben töltött időszak után, feláll és újból embernek érzi magát.

Ottó vagyok, mozgássérült dupla amputált. Egy vonat balesetben 18évesen vesztettem el mindkét

lábam. Sanyi nélkül nem állnék most itt, nem lennék az aki vagyok, és nem tartanék ott ahol tartok. Nem lenne a mostani gyönyörű szép feleségem, és nem lenne két gyerekem.

Én tudom....., tudom miről beszélek, mert Tapasztalatból beszélek.

Soha nem felejttem el mikor legelőször a Sanyi és a csapata, kollegai szakmai vitát folytattak hogy jó műlábat készítsenek nekem. Akkor már tudtam, a lábaim jók lesznek, ezek az emberek a saját eltérő tapasztalatikat most hozzák közös nevezőre az érdekembe mert nagyon nehéz eset vagyok a rövid csonkok miatt.

Sanyi és csapata EMBEREK,..... nagy betűvel,jó emberek....., elhivatott emberek. Első lábam készülési ideje alatt --Nyugodt voltam mert, magabiztosságot sugároztak, tudtam, éreztem hogy van remény hogy éljek. Balesetem után öngyilkos akartam lenni mert nem tudtam, féltem és bizonytalan voltam hogyan tudok majd így élni tovább, hogyan tudok bármit is megtenni segítség nélkül. Az életemet köszönhetem neki-nekik és most meg is köszönöm!

Számotokra ismeretlen személy vagyok, ez természetes, egy mozgássérült beteg vagyok műlábakkal.

Ha minden betege akinek így segített itt lenne..... nem férnénk el ebbe a helyiségbe. És azoknak a gyerekei, családtagjai, hozzátartozói, barátai itt lennének hogy tiszteletüket tegyék a Sanyinak akkor biztosra vehetitek hogy nem férnek el .Én most ezeket az embereket, azokat a sok ezer embert képviselem.

KÖSZÖNJÜK! KÖSZÖNJÜK NEKED SANYI! KÖSZÖNJÜK HOGY VOLTÁL nekünk, köszönjük hogy

megismerhattunk és JÓ EMBER voltál. ÉN SZEMÉLYESEN külön köszönöm hogy ezt a szakmát

választottad és elvállaltad hogy múltadat készítesz nekem.

Köszönöm hogy vissza adtad az életemet. Köszönöm hogy láthattam azt az érzést a szemedben mikor elkészült a végleges láb és a teszt folyósón az Országos Rehabilitációs Intézetben, az ortopédműhelyben, 1989-ben, a folyosó végén be ültél egy kerekesszékre, leültél, kértél egy kávé és azt mondtad. „Na Otto menj, hadd lássam.” Akkor láttam a szemedben, láttam az örömet, a jutalmat, a segítség örömet, a büszkeséget hogy, na..... ez is sikerült. Ezt láttam/éreztem. Olyan nyilvánvaló volt és annyira egyértelmű a viselkedése, hogy a fejembe hallottam, éreztem mit gondol.

Én a munkájuk eredménye vagyok, ÉS HÁLÁS VAGYOK NEKIK. MINDENKINEK aki azon dolgozott illetve dolgozik hogy nekem , nekünk, mozgássérültnek jó legyen. Kiemelten fontosnak tartom megemlíteni a sport és mozgásterápia fontosságát, amit elsősorban Dr Lacko Magyar Györgynek köszönhetek hogy felhívta a figyelmemet ennek fontosságára és segített hogy a többiek munkája ne vesszen kárba. Hiszen tudjuk ahogy nő a pocak úgy csökken a mozgásterünk és a protézis készítése újra kezdhető a méretek változása miatt. Az Országos Rehabilitációs Intézet, ma már ég és föld a munka körülmények és lehetőségek terén ,köszönhetően az állami támogatásoknak és befektetéseknek-----ez nem fizetett politikai hirdetés . Miután kész lett a lábam, 7 évig nem látott a Sanyi. Nem kellett javítani, igazítani a múltadat, jól megcsinálta, jó volt a termék és a kivitelezés. Be tartottam a gyógytornászok, orvosok, műszerészek tanácsát, hogy ne változzon a súlyom. Ezáltal bírtam a strapát. Tudtam tovább dolgozni, tudtam Iskolába, egyetemekre JÁRNI.

**Köszönöm Sanyi, köszönöm hogy tovább folytathattam az életem.
Köszönöm az életem. És a többi**

**mozgássérült köszöni az életét! a szüleim és a szüleik köszönik a
SANYI-nak az életüket mert ez a**

**nap a SANYRÓL szól. És gyerekeim a feleségem is, a többi
mozgássérült gyereki is házastársa / élettársa.... köszönjük.**

**Én tudom, tapasztalatból beszélek, velem megtörtént, átéltem és
éreztem.**

**Hiteles vagyok és élő példa, hogy a Sanyinak az élete nem volt hiába
való.**

**Legyenek büszkék rá hogy ismerték! Legyenek büszkék mert nem
volt értelmetlen az élete.**

**Nekem példamutató volt, én is ezt akarom csinálni és csinálom és
fogom is csinálni és tovább adni a gyerekeimnek..**

**Segíteni másoknak..... mint a SANYI....., és a többiek... SZIVEL ÉS
LÉLEKKEL.**

**Köszönjük neked Sanyi, IGÉREM/ígérjük hogy folytatjuk amit
tanítottál. Nem volt hiába való az**

**áldozatokkal teli életed. Példás életet éltél, sok emberi életet és sorsot
befolyásoltál jó irányba, reményt adtál, esélyt adtál egy új élethez.**

**Szomorú nap a mai, a Sanyi már eltávozott az élők sorából. De
higgyétek el. A SANYI ÉL!**

**És tovább dolgozik, tovább irányít, beszél hozzátok, csak figyelmetek
kell!**

Köszönöm a lehetőséget hogy itt lehettem és elmondhattam mindezt.

Szívünkben örökké éljen.

Köszönöm a figyelmet.